

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Cur sepeliendi sint in loco sacro? de quo ipsi solici: & recte accensis luminibus eos efferri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

S. Gregor 13.
dial. cap. 11.
Suri. Tom. 5.
20. Octobr.

precibus animæ, & tuta sunt corpora eorum à beneficis & ve-
nificorum magistris Stygijs. Quia de causa S. Cerbonius, in ea
Populonij Ecclesia, cui præterat, sepulchrum sibi præparauit, &
per miraculum, non obstantibus Longobardis Italiam vastan-
tibus, pluviaque copiosa extra nauem, quâ vehebatur eius sa-
crum corpus, cadente, eò perlatus, & tutò sepultus est.

V.

Gen. 49. & 50.

S. Cyprian.
lib. 1. ep. 4.

Gregor. Tur.

de glor Con-

fess cap. 106.

Iuo Carnotensis.

Iuo ep. 129.

Clem. Rom.

lib. 6. Conflit.

Apost. c. 30.

Dionys. Are-

opagit. c. 7. de

Eccles. Hier-

arch. Ambros.

lib. de Abra-

ham. cap. 9.

Hieronym. in

vita Paulæ &

Fabiolæ. Au-

gustin. lib. de

eura pro mor-

tuis. cap. 1.

Greg. lib. 3.

dial. cap. 13.

Platina. in

Gregor. VI.

Pontif.

V. Beda h. 4.

hist. Angl. c. 7.

& ex eo Baro.

Ecclesiastica, quæ & à loco sacro, & à precibus viuentium, & à
sacrificijs, ac elemosynis, & aspersione aquæ benedictæ, ijs, qui
capaces sunt, multum confert. Iacob sanè & Ioseph Patriarchæ
in Ægypto mortui, in terra promissionis sepeliri voluerunt, in
qua Christus erat nasciturus, & templum Domini futurum.
Hinc D. Cyprianus perstringit Martialem quemdam, quod fi-
lios suos, exterarum gentium more, apud profana sepulchra depou-
rit. Indicat ergo iam tum coemeteria fuisse pro Christianis con-

secrata. Quod planius etiam docet Gregorius Turonensis &
Iuo Carnotensis. Conuenite in coemiteria, ait Clemens Romanus,
sacros libros in ijs legentes, & psallentes pro his, qui dormierunt. Ec-
Dionysius Areopagita: His peractis, inquit, Pontifex condit in
loco dignissimo corpus, cum alijs sui ordinis corporibus sacris. Quin
& in templis ipsis sæpe sepultos fuisse fideles, testantur Ambro-
sius, Hieronymus, Augustinus, Gregorius. Ob quam caussam
Gregorius Sextus Pontifex, cum multa bona fecisset, & vicissim
graues haberet obrestatores, atque inter eos etiam Cardinales
nonnullos, teste Platina, moriturus Cardinales ad se vocatos
verbis castigabit, eò, quod quæ justè & sanctè fecisset, ipsi liuore
moti reprehenderent: Et, ut inquit, scire posset, ubi mortuus
fuero recte an perperam fecerim, corpus meum ante fores Ecclesia si-
stite vestibus oneratas: Si dinovo nutu aperientur, censemote me dignis-
Christianæ sepultura: si nec secus, corpus meum una cum anima dama-
num, quod volueritis, ejicitote. Peccare mandata Cardinales, itaque
porta, coorto graui vento, aperta sunt, & corpus cum admiratione om-
nium, & opinione magna sanctitatu introlatum est. Est itaque Deo
cura, non tantum de animabus, sed etiam de corporibus suorum
famulorum, quid ni & famularum? Fusè refert Beda historiam
de quadam Britannia Abbatissâ Edilburga dictâ, cui, tempore
pestis,

pestis, de loco sororū suarum sepeliendarū sollicitę, nocte intem. tom. 8. An. 681.
 pesta, fulgentissima luce de celo demissa, apud locum sepulturę monstrauit. Hoc cælestē lumen, vel loco ostendendo effusum
 à Deo, docet non malè facere eos, qui cereis & facibus accensis
 fanera sua illuminant. Etsi enim mortui, quia nihil videntur,
 lumine accenso non indigeant, tamen cereis facibusque fidem
 eorum testantibus illustrantur. Ita testantur Eusebius, in funere Euseb. lib. 4.
 Constantini arsisse lumina in aureis candelabris. Et Nazianzen⁹ cap. 66.
 affirmat, cum cereorum ignibus delatum fuisse corpus Constan- S. Gregor.
 tij Cæsar, ed, quod Christiani putarent pium eius discessum Naz. orat. 1,
 è vita his officijs ornandum. Alter quoque Gregorius Nyssenus S. Greg Nyss.
 de morte sororis suæ Macrinæ ita scribit: Amplius Clerici ordine ad Olympiū.
 pregradientes, accensos cereos gestantes manibus, funus deducebant.

S. Hieronymus de obitu Paulæ ait: Cum alijs Pontifices lampades cereosq; præferrent. Et alibi: Sacerdotes lampades cereosq; prætulerunt funeri. Ita etiam, ut defunctus S. Chrysostomus indicatur viuere, & filius lucis fuisse, refert Theodoreus, in translatione corporis eius, Bosphori ostium ad Propontidem prorsus luminaribus fuisse completum. Cuius apud Christianos ritus etiam antiquissimus meminit Dionysius Areopagita. Nicephorus certè tradit, Deiparae corpus cereis ardentibus floribusque sparsis ab Apostolis ex Sion in Gethsemani elatum. Complura talia extant ab hominibus in honorem mortuorum facta, Deo etiam miraculis præeunte, & locum sepulturæ liberalissimè per lumina monstrante.

Non ausim h̄c dicere in eos, qui etsi locum habeant sepeliendi, nec prohibeant sepeliendos, tamen nimirū quantum exigunt pretium sepulturæ, ut vir quidam clarissimus, sed non admodum nummatus, sub mortem, joco serio auditus sit dicere, vel id ē se illibentius emori, quod tāti mors constet, & à defunctis tumulandis nimirū quantum tributum exigatur: Charontem olim nauio contentū fuisse; sed nunc esse vespillones ipso Charonte auariores. Nihil h̄c contra consuetudines, multo que minus contra justas leges disputabo; solum ea, quæ D. Gregor⁹, epistola ad Messalinum Episcopum scripsit, apponam: Secundum nostrum institutum, inquit, noueris nos illicitam antiquam consuetudinem An. 618, 9.

VI.

Tyjj

S. Gregor.
Mag. lib. 7.
epistel. 4.
Baron. tom. 8.

Universitäts-
BIBLIOTHEK
PADERBORN